

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ТУЖИЛАШТВО ЗА
РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
КТО бр. 5/2012
26.09.2012.године
Београд
Устаничка 29

- ВИШИ СУД У БЕОГРАДУ -
- Одељење за ратне злочине -

Београд

На основу члана 43 став 2 тачка 5 и члана 331.став1. ЗКП, подижем

О П Т У Ж Н И Ц У

Против:

БУДАТОВИЋ ДЕЈАНА зв. "Будла" р

Ш Т О Ј Е :

дана 1. априла и 14. маја 1999.године, на подручју општине Пећ, за време оружаног сукоба између Савезне Републике Југославије - Војске Југославије и полицијских снага Републике Србије са једне стране, и Коалиције НАТО снага и припадника наоружане војне организације «Ослободилачка војска Косова» («ОВК»или «УЧК») са друге стране, који се одвијао у времену од 23. марта до 20. јуна 1999.године, у селима на подручју општине Пећ, Аутономне покрајине Косова и Метохије,

као припадник јединице којом је командовао пок.Минић Небојша зв.«Мртви», која је била у саставу 177. Војно-територијалног одреда Пећ Војске Југославије (ВТО), кршио правила међународног права, предвиђена одредбама члана 3 став 1 тачка 1.а). и

члана 33 и 49. Женевске конвенције о заштити грађанских лица за време рата од 12.08.1949. године (Четврте женевске конвенције), те одредбама чланова 51, 52, и 85 Допунског протокола уз Женевске конвенције од 12.августа 1949. године о заштити жртава међународних оружаних сукоба (Протокол I),

према цивилном становништву албанске националности вршио убиства, расељавање становништва у селима Љубенић, Ћушка и Захач, примењујући мере застрашивања и терора, противзаконито и самовољно уништавао цивилну имовину, подметањем пожара палећи породичне куће и економске објекте са циљем да оно трајно напусти своје домове, села и пресели у Републику Албанију;

I.

дана 01.04.1999.године, у јутарњим сатима, у селу **Љубенић**, поступајући свесно и вољно, делујући заједно и истовремено са припадницима те јединице: Момић Ранком, Обрадовић Зораном, Мишић Синишом, Николић Милојком, Поповић Срећком, Кастратовић Славишом, Богићевић Бобаном, у односу на које се води кривични поступак пред Одељењем Вишег суда у Београду К.бр.По2 48/2010, као и другим, за сада НН припадницима 177. ВТО и припадницима Територијалне одбране (ТО), као српских оружаних снага у сукобу,

сви наоружани личним пешадијским наоружањем, развили у стрелце и из правца гробља и правца главног пута, са источне стране, у формацији „потковице“, ушли у село Љубенић, пуцајући изнад глава или испред ногу становника села, које би му се нашли на путу, претресао породичне куће, становништво које би у кући затекао истеривао из кућа, пуцајући и претећи да ће их све побити, наређивао им да предају новац, златан накит и личне драгоцености, што су ови у страху за свој живот и живот својих ближњих и чинили;

након чега је, подметањем пожара палио породичне куће и економске објекте, или стајао у непосредној близина са пушкомитраљезом и тако давао подршку припадницима своје јединице да пале породичне куће, на који начин је учествовао у спаљивању једанаест /11/ кућа и то породичне куће Дрешај Бећира, Никчи Рама, Никчи Шерифа, Никчи Алија, Никчи Хација, Гаши Ризе, Гаши Бајрама, Гаши Адема, Гаши Ђавита, Салмонај Фатмира и Салмонај Зећира,

потом претњом да ће их убити и пуцајући у ваздух изнад глава или у земљу, испред ногу становника, заједно са осталим припадницима своје јединице, принудио цивилно становништво да се креће према центру села, где је пок.Минић Небојша извршио тријаж, одвајајући војно способне мушкарце, које је приморао да се окупи поред зида дворишта куће Мухамет Шошија, у близини џамије, а које су пок.Минић Небојша, **Поповић Срећко, Кастратовић Славиша, Николић Милојко, Момић Ранко, Обрадовић Зоран, Богићевић Бобан, Мишић Синиша и Булатовић Дејан**, као и други припадници његове јединице и ТО, опколили са оружјем на готове, натерали да стану уза зид и држали на нишану, пазећи да неко од одвојених мушкараца не пружи отпор или не побегне,

заједно и истовремено са осталим припадницима своје јединице отворио ватру из свог оружја и испалјујући рафале изнад глава преосталог становништва, углавном

жена, деце и старијег мушког становништва, вичући и псујући их, претећи да ће их ликвидирати, приморао да у колони, пешке, напусте село улицом од цамије која води до главног регионалног пута Пећ-Дечани, дуж које су били распоређени остали припадници 177. ВТО, који су их држећи оружје на готовс и повремено испалјујући рафале у њиховом правцу, даље приморали да напусте село и крену пут Албаније;

а пошто је пок.Минић Небојша, из групе окупљених мушкараца лишио живота *Адема Харадинаја* и *Бушати Уку* после краће расправе са њима, рафално испалјујући пројектиле у њихова тела,

заједно са пок.Минићем, Николићем и Момићем, извршио стрељање издвојеног мушког становништва рафално испалјујући пројектиле из свог пушкомитраљеза а истовремено пок.Минић, Николић и Момић из својих аутоматских пушака, услед чега су оштећени задобили прострелне ране због којих су неки преминули а неки били рањени,

па је са пушкомитраљезом на готовс остао да стоји у близини стрељаних, док је Николић Милојко зашао међу њих, газећи по телима погинулих и преживелих, па би аутоматском пушком рафалном или појединачном палбом испалвивао пројектиле у главу и тело преживелих, оверавајући их, вичући „Ох, још копрцаш Балија!“, „Па зар и ти Алија?!“.

којом приликом су лишили живота најмање 45. цивила, и то:

	Име:		Име оца:	Датум рођења:	Место рођења:
1	ШОШИ ГАНИ	SHOSHI GANI	SHOSHI DIN	██████	██████
2	АВДУЛАХАЈ ГЕЗИМ	AVDULLAHAJ GEZIM	██████████████	██████	██████
3	АЛИМЕХАЈ ХАЏИ	ALIMENAJ HAXHI	██████████████	██████	██████
4	АЛИМЕХАЈ ШАБАН	ALIMENAJ SHABAN	██████████████	██████	██████
5	ТАХИРАЈ АРИФ	TAHIRAJ ARIF	██████████████	██████	██████████
6	ЛОКАЈ ИЛИР	LOKAJ ILIR	██████████████	██████	██████
7	РУСТЕМАЈ САЛИ	RUSTEMAJ SALI	██████████████	██████	██████
8	ХАМЗАЈ РАМИЗ	HAMZAJ RAMIZ	██████████████	██████	██████
9	ХУСКАЈ ФЕХИМ	HUSKAJ FEHIM	██████████████	██████	██████
10	УКШИНАЈ РУЖДИ	UKSHINAJ RUZHDI	██████████████	██████	██████
11	РЕЏАЈ РЕЏЕ	REXHAJ REXHE	██████████████	██████	██████
12	АВДУЛАХАЈ РАМЕ	AVDULLAHAJ RAME	██████████████	██████	██████
13	БУШАТИ БАЈРАМ	BUSHATI BAJRAM	██████████████	██████	██████
14	АЛИМЕХАЈ ФАДИЛ	ALIMENAJ FADIL	██████████████	██████	██████
15	АЛИМЕХАЈ ШАБАН	ALIMENAJ SHABAN	██████████████	██████	██████
16	АЛИМЕХАЈ ХАЗИР	ALIMENAJ HAZIR	██████████████	██████	██████
17	АЛИМЕХАЈ РУСТЕМ	ALIMENAJ RUSTEM	██████████████	██████	██████

18	БОБИ БАЈРАМ	BOBI VAJRAM		
19	БОБИ БЕКЕ	BOBI BEKE		
20	БОБИ МУХАРЕМ	BOBI MUHAREM		
21	БУШАТИ АДЕМ	BUSHATI ADEM		
22	БУШАТИ СМАЈЛ	BUSHATI SMAJL		
23	БУШАТИ УКЕ	BUSHATI UKE		
24	ХАМЗАЈ СЕЛИМ	HAMZAJ SELIM		
25	ХАМЗАЈ ЈАШАР	HAMZAJ JASHAR		
26	ХАМЗАЈ ЦАВИТ	HAMZAJ XHAVIT		
27	ХАРАДИНАЈ АДЕМ	HARADINAJ ADEM		
28	ХУСКАЈ ХАРАДИН	HUSKAJ HARADIN		
29	ХУСКАЈ ТАФИЛ	HUSKAJ TAFIL		
30	ХУСКАЈ ОСМАН	HUSKAJ OSMAN		
31	ХУСКАЈ НАИМ	HUSKAJ NAIM		
32	ХУСКАЈ НЕКЕ	HUSKAJ NEKE		
33	ХУСКАЈ РАМЕ	HUSKAJ RAME		
34	ХУСКАЈ СМАЈЛ	HUSKAJ SMAJL		
35	ЈАХМУРАТАЈ МУСА	JAHMURATAJ MUSA		
36	ЈАХМУРАТАЈ СМАЈЛ	JAHMURATAJ SMAJL		
37	ЈАХМУРАТАЈ КАДРИ	JAHMURATAJ KADRI		
38	МОРИНА ЦУН	MORINA CUN		
39	МОРИНА РИЗА	MORINA RIZA		
40	ШОШИ СЕФЕР	SHOSHI SEFER		
41	СИЛАЈ СЕЛАИМ	SYLAJ SELAIM		
42	УКАЈ РУСТЕМ	UKAJ RUSTEM		
43	УКШИНАЈ РАМЕ	UKSHINAJ RAME		
44	АЛИМЕХАЈБАЈРАМ	ALIMENAJ VAJRAM		
45	ХУСКАЈ МЕТУШ	HUSKAJ METUSH		

док је дванаест лица задобило тешке телесне повреде у виду прострелина тела, како следи:

1. АВДУЛАХАЈ Јусуф /AVDULLAHAJ Jusuf/,
2. АЉИМЕХАЈ Маџун /ALJIMENAJ Maxhun/,
3. ЈАХМУРАТАЈ Садик /JAHMURATAJ Sadik/,
4. ХУСКАЈ Бесим /HUSKAJ Besim/,
5. АЛИЧКАЈ Шевдет /ALIQKAJ Shevdet/,
6. БЕРИША Садик /BERISHA Sadik/,
7. ШЕФЋЕТ Боби /SHEVQET Bobi/,
8. БУШАТИ Гани /BUSHATI Gani/,
9. БУШАТИ Ибеп /BUSHATI Ilep/,
10. ЈАХМУРАТАЈ Шабан /JAHMURATAJ Shaban/,

11. ШАЉА Вјолца /SHALA Vjolca/,
12. УКШИНАЈ Демуш /UKSHINAJ Demush/,

II.

а) дана 14.05.1999. године, у преподневним сатима, у селу **Ђушка** заједно са оптуженима **Поповић Срећком, Кастратовић Славишом, Николић Милојком, Момић Ранком, Обрадовић Зораном, Богвићевић Бобаном, Мишић Синишом, Сокић Абдулахом, Корићанин Видојем, Корићанин Вељком, Цветковић Звонимиром и Брновић Радославом** и другим за сада неидентификованим припадницима своје јединице и ТО на начин да је сам учествовао или својим присуством на лицу места, са пушкомитраљезом на готовс, давао подршку припадницима своје јединице да пљачкају цивилно становништво, уништавају цивилну имовину, да подметањем пожара пале породичне куће и економске објекте и сво становништво приморају да на тракторима и тракторским приколицама напусти своје куће и село,

и при том вршио раздвајање мушког дела становништва која је лишавао живота и то :

- у делу села у којем живи породица Гаши и породица Ибиша Кељмендија, где је било окупљено цивилно становништво тог дела села, издвојио и лишио живота : **Рама Расима, Шаљу Мухамета и Гашија Брахима**, рафално испалајујући из пушкомитраљеза пројектиле у њихова тела,

- заједно са окр.Поповић Срећком и окр.Обрадовић Зораном, из групе мушког дела цивила који су били сакупљени у центру села, на тргу код гробља, издвојио групу од десет цивила у којој су се налазили оштећени : **Гаши Мус, Гаши Џафер, Љуши Абдулах, Љуши Џафер, Љуши Аријан, Аљијај Зефир, Шаља Исуф, Краснићи Емруш, Скендер Љуши и Бериша Хазир** , одвео их у кућу Сахита Гашија,

потом на њих пуцао из пушкомитраљеза, рафално испалајујући пројектиле у оштећене, на који начин их све је лишио живота, осим Хазира Берише, који је, иако тешко рањен у обе ноге, успео да неопажен побегне кроз прозор, након чега су посмртне остатке скупили на гомилу, прекрили сунђерима и ћебетом и упалили, изазивајући пожар у којем су посмртни остаци изгорели заједно са кућом;

б) истог дана у селу **Захач**, на начин описан под тач. а), пљачкао цивилно становништво и уништавао цивилну имовину подметањем пожара, палио породичне куће и економске објекте и сво становништво приморао да на тракторима и тракторским приколицама напусте своје куће и село,

заједно са другим НН припадницима јединице у дворишту куће **Рашита Ђоке**, где су били окупљени чланови породице Ђока, од Рашита Ђоке тражио новац и злато, те држећи оружје на готовс пазио да неко од присутних не пружи отпор или не побегне, док су за то време за сада неидентификовани припадници јединице кундацима свог оружја тукли по глави и телу Рашита Ђоку и његове синове Вељима и Хисенија,

наочиглед присутних чланова њихове породице, након чега су им наредили да напусте кућу и крену пут Албаније,

заједно са Николић Милојком :

-у дворишту **Садрија Раме**, под претњом оружјем окупио чланове породице Рама и то Аљи Раму, Исуфа Раму, Садри Раму, Ваљдета Раму, његову супругу и децу, Фатона Раму, Бајрама Раму са супругом и децом, као и Шабана Незирија и чланове његове породице, где је од присутних одузео новац и злато, а од Садрија Раме отео 2.000 ДМ, као и лична документа од присутних, која је потом запалио, а затим извршио претрес куће Садрија Раме те исту подметањем пожара запалио,

наредио оштећенима Садри Рами, Ветону Рами, Ваљдету Рами и Бајраму Рами да пређу у двориште **Санија Уке**, где је држећи пушкомитраљез на готово истерао Санија Уку из куће, и од њега отео новац у износу од око 1.000 ДМ и неутврђен износ динара, стајао у непосредној близини и пазио да неко од присутних у дворишту не пружи отпор или не побегне, за време док је Николић Милојко наредио оштећенима Садри Рами, Ветону Рами, Ваљдету Рами и Бајраму Рами да уђу у шталу Санија Уке, где их је постројио, а затим од оштећеног Бајрама Раме одузео злато, потом га ударио кундаком пушке и ослободио, па након што је оштећени Бајрам Рама изашао из штале, рафално пуцајући из аутоматске пушке лишио живота *Садри Раму, Ветона Раму и Ваљдета Раму*, а потом подметањем пожара шталу у којој су била тела оштећених запалио,

-приморао Шабана Незирија и Санија Уку да оду до куће **Шабана Незирија**, где је од његове мајке одузео укупно 200 ДМ, а потом стајао у непосредној близини и пазио да неко од присутних у дворишту не пружи отпор или не побегне, за време док је Николић Милојко приморао оштећеног *Шабана Незирија* да уђе у своју кућу, где га је пуцајући из аутоматског оружја лишио живота.

- чиме је, као санзвршилац, извршио кривично дело Ратни злочин против цивилног становништва из чл. 142. ст.1. КЗЈ, у вези са чл. 22.КЗЈ

С тога

ПРЕДЛАЖЕМ

Да се пред вишим судом у Београду Одељењем за ратне злочине, одржи претрес на који да се изведу следећи докази:

1. Саслушање окривљеног Булатовић Дејана, којег позвати преко адресе у у

2. Да се у својству сведока испитају :

а) у вези догађаја у месту *Љубенић*:

Амуруш Укшинај, Мађун Алимехај, Исуф Авдулахај, Бесим Хускај, Мифтар Укшинај, Садик Бериша, Гани Бушати, Садик Јахмуратај – [REDACTED] [REDACTED]

Албан Реџај [REDACTED] [REDACTED] Цевдет Аљичкај из [REDACTED]
[REDACTED] све на АП Косово и Метохија;

б) у вези догађаја у месту Ћушка:

Хазир Бериша и Бетим Гаши из [REDACTED]

в) у вези догађаја у месту Захач:

Љаурета Рама, Сани Ука, Рашит Ђока и Бајрам Рама, Аљи Рама, Исуф Рама - сви
[REDACTED]

3. Да се у доказном поступку прочитају:

- Записници о ексхумацији и обдукцији Вишег суда у Београду Кри 1268/01 за: Алимехај Хаџија, Локај Илира, Хускај Фехима, Укшинај Руждија, Бушати Бајрама, Боби Бајрама, Хамзај Селима, Хускај Некеа, Хускај Раме, Јахмуратај Мусе, Морина Ризе и Укшинај Раме;

- Записници о ексхумацији и обдукцији за: Гаши Мус, Гаши Џафер, Љуши Абдулах, Љуши Џафер, Љуши Аријан, Аљијај Зефир, Шаља Исуф, Краснићи Емруш Скендер Љуши који се налазе у списима К.По2 48/2010;

- Записници о ексхумацији и обдукцији за Садри Раму, Ветона Раму, Ваљдета Раму и Незири Шабана;

- Извештаји ЕУЛЕКСа о поступку спроведене идентификације за сведоке Хазир Беришу и Бетим Гашија, посл.бр. 0062-09-ЕWC3 од 22.08.2012.године, а по захтеву ТРЗ-а Републике Србије,

- Записник о испитивању сведока Рашковић Зорана КТИ бр.8/12 од 18.09.2012.године,

- Записник о препознавању окривљеног од стране сведока Рашковић Зорана КТИ бр.8/12 од 18.09.2012.године,

- Службени извештај ЕУЛЕКС-а, број 0062-09-ЕWC-03 од 17.03.2011. године, са прилозима ЕУЛЕКС Извештаја о спроведеним поступцима препознавања са фотографија

- Транскрипти са главног претреса у предмету КТРЗ 4/10, против окр.Миладиновић Топлице и др., који се води пред Вишим судом у Београду – Одељење за ратне злочине, и то: транскрипте о испитивању св. Ерзен Љушија од 28.03.2011., св. Бетим Гашија од 31.03.2011., св. Реџ Келмендија од 29.03.2011., св.Хазир Берише од 29.03.2011., св. Халита Гашија од 31.03.2011., св. Ђазима Шаље од 30.09.2011., св. Зорана Рашковића од 26.12.2011 и 26.01.2012., транскрипте о исказима опт. Ранка Момића од 26./27.09.2011. и опт. Сенише Мишића од 29.11.2011.године, опт. Сокић Абдулаха ,

4. Да се изврши увид у фотографије које се налазе у списима предмета, као и у „Фотоалбум униформисаних лица на фотографијама снимљених 1999.године на Косову и Метохији“.. који се прилаже уз ову оптужницу,

5. Да се на основу члана 33. ЗКП-а овај предмет споји са предметом Већа Вишег суда Одељење за ратне злочине К.По2 48/2010, ради јединственог вођења поступка, имајући у виду чињеницу да се ради о истом догађају и истом кривичном делу за које се већ суди окривљенима Миладиновић Топлици и другима.

Образложење

Резултати спроведене истраге од стране заменика тужиоца за ратне злочине потврђују оправдану сумњу да се догађај у питању одиграо на начин како је то описано у изреци ове оптужнице.

Изнето чињенично стање утрђује се на основу садржине исказа сведока и то :

- изјава сведока прикупљених по основу одредби тада важећег Закона о кривичном поступку у време прикупљања, члана 504ђ ЗКП и то: Азема Мехметија од 25.06.2010., Рама Раме од 24.06.2010., Хајруле Хисенија од 25.05.2010., Незира Кастратија од 24.06.2010. и Зорана Рашковића од 17.11.2010. године и 18.01.2012.године;

- записника о испитивању сведока на основу Наредбе о спровођењу истраге против непознатог учиниоца КТНИ бр.4/12 и КТНИ бр.5/12 и то: Амруша Укшинаја од 04.09.2012.год, Бесима Хускаја од 04.09.2012.год, Садика Јахмуратаја од 04.09.2012.год, и Албана Рецаја од 04.09.2012.год. и на основу Наредбе о спровођењу истраге против непознатог учиниоца КТНИ бр.2/12 од 05.05.2012. године и то: Аљија Никчија од 28.06.2012., Ељфете Хацијај од 28.06.2012., Љаурете Рамеод 28.06.2012., Рамуша Раме од 28.06.2012., Ђејлоне Гаши од 27.06.2012.. Санија Уке од 27.06.2012., Рашита Ђоке од 27.06.2012. и Ганимете Никчи од 27.06.2012. године;

- транскрипата са главног претреса у предмету КТРЗ 4/10, против окр.Миладиновић Топлице и др., који се води пред Вишим судом у Београду – Одељење за ратне злочине, и то: транскрипти о испитивању св. Ерзен Љушија од 28.03.2011., св. Бетим Гашија од 31.03.2011., св. Реџ Кељмендија од 29.03.2011., св.Хазир Берише од 29.03.2011., св. Халита Гашија од 31.03.2011., св. Ђазима Шаље од 30.09.2011., св. Зорана Рашковића од 26.12.2011 и 26.01.2012., транскрипти о исказима опт. Ранка Момића од 26./27.09.2011. и опт. Синише Мишића од 29.11.2011.године.

Међу сведоцима нема спора о томе по ком сценарију су се одвијали догађаји у селима Љубенић, Ђушка и Захач, у време представљено у оптужници. Наиме, у свим селима припадници 177. ВТО Пећ су наоружани упадали у села, пуцајући из свог оружја у ваздух или испред цивилног становништва, које су најпре истерали из својих кућа, оружјем их приморали да се окупе, на једном или више места у селу, где су вршили тријаж становништва, при којем је одвајано мушко становништво, обично војноспособно, а преостало становништво: жене, деца и старије становништво, претњом оружјем приморали да пешке или на тракторским приколицама напусте села и крену пут Албаније. Истовремено су припадници ове војне формације, пљачкали становништво, отимали златан накит, новац, моторна возила, претећи да ће их убити и испалујући рафале из својих аутоматских пушака и на крају лишавали живота издвојене мушкарце стрељајући их.

По овом сценарију протерано је сво становништво из села Љубенић, Ђушка и Захач.

Из Записника о ексхумацији и обдукцији Вишег суда у Београду Кри 1268/01 за: Морина Авдила, Хускај Селмона, Јахмуратај Садика, Хамзај Садика, Локај Сокола, Алимехај Мустафе, Хускај Шабана, Хускај Садика, Боби Реџе, Укшинај Бинака,

Бушати Салија и Укшинај Ћерима, утврђује се да су ова лица у селу Љубенић убијени из ватреног оружја, на дан 01.априла 1999.године, а њихови посмртни остаци пренети и похрањени у Батајници, да би касније били ексхумирани и предати родбини.

Садри Рама, Ветон Рама, Ваљдет Рама, Шабан Незири лишени су живота у селу Захач, што произилази из изјава сведока и садржине Записника о ексхумацији и обдукцији.

Такође, резултати до сада вођеног поступка у предмету Ћушка указују да су у селу Ћушка убијени Рама Расим, Шаљу Мухамет, Гашија Брахим, Гаши Мус, Гаши Џафер, Љуши Абдулах, Љуши Џафер, Љуши Аријан, Аљијај Зећир, Шаља Исуф, Краснићи Емруш, Скендер Љуши.

Идентитет окривљеног неспорно је утврђен тек у истражном поступку, по наредби тужилаштва за спровођење истраге КТИ бр.8/12. До тада сведоци су дефинисали радње које је предузео, а које су прецизно описане у изреци оптужнице, описујући окривљеног као лице које је носило пушкомитраљез, док су га поједини сведоци помињали по надимку „Була“.

Приликом вршења истражне радње препознавања окривљеног, сведок Рашковић Зоран је истакао да у лику особе која се у врсти препознавања налази под бројем 5, препознаје Булатовић Дејана, са 100% вероватноће, што је констатовано у Записнику о препознавању број КТИ 8/12, од 18.09.2012.године.

Окривљеног су на групним фотографијама препознали сведоци Рашит Ћока и Љаурета Рама као лице које учествовало у злочинима почињеним у селу Захач, на начин приказан у изреци.

Из Извештаја ЕУЛЕКСа о поступку идентификације посл.бр.0062-09-EWC3 од 22.08.2012.године а по захтеву ТРЗ-а Републике Србије, види се да је Бетим Гаши препознао лице које је 14. маја било у Ћушки у лику Булатовић Дејана, који се налази на фотографијама.

Из Извештаја ЕУЛЕКСа о поступку идентификације посл.бр. 0062-09-EWC3 од 22.08.2012.године а по захтеву ТРЗ-а Републике Србије, види се да је сведок Хазир Бериша препознао лице које је 14. маја било у Ћушки и које је из пушкомитраљеза ликвидирао 9. особа у кући Сахита Гашија, у лику Булатовић Дејана, који се налази на фотографијама.

Код овако утврђених чињеница и околности, а имајући у виду чињеницу да се догађај одиграо у време оружаног сукоба на Косову, те да су радње које је окривљени предузео према оштећенима имају квалитет радње које се предузимају из разлога због којих је оружани сукоб и настао, како је то истакнуто у изреци оптужнице.

С тога, злочини дела и пропусти који се овом оптужницом стављају на терет оптуженом, као припаднику 177 ВТО Пећ Војске Југославије, почињени су у оквиру оружаног сукоба, па је због ове чињенице оптужени, као припадник стране у сукобу, био у обавези да поштује одредбе Женевских конвенција и да им обезбеди поштовање у свакој прилици.

Свака од жртава конкретних злочина била је ненаоружан цивил, припадник албанске националности и та чињеница, као дискриминаторска, била је повод њиховом

убијању, застрашивању, уништавању њихове приватне непокретне имовине и возила, ожимању личних докумената, новца и других драгоцености, те на крају и протеривању.

У члану 147 Женевске конвенције IV се забрањује уништавање и присвајање имовине широких размјера које није оправдано војним потребама, које се врши на противправан и самовољан начин. Цивилни објекти су заштићени члановима 51 и 52 Допунског протокола I, уз Женевске конвенције.

Уништавајући паљењем домове цивилног становништва и економске објекте у мери у којој је то конкретно чинио, окривљени је, заједно са припадницима своје јединице, уништавао средства за живот цивилном становништву, које је углавном сеоско и као такво живи од свог рада бавећи се пољопривредом и онемогућавао њихов повратак у село, стављајући им тако до знања да је расељавање трајног карактера, посебно код чињенице да су од оштећених на силу одузимана и лична документа, која су на лицу места уништavana.

Предузимајући радње отимања имовине цивилног становништва окривљени је прекршио више норми међународног хуманитарног права. Отимачина је експлицитно забрањена чланом 33 Женевске конвенције IV и чланом 4, пар. 2(г), Допунског протокола II.

Акти насиља и претње насиљем које је окривљени предузимао према цивилном становништву, упадајући у небрањена села пуцајући из оружја, са припадницима своје јединице, како се то описује у изреци оптужнице, заједно са радњама уништавања имовине и радњама лишавања живота појединих цивила, имају квалитет ширења терора над цивилним становништвом, а терорисање цивилног становништва од стране бораца изричито забрањују одредбе члана 51. став 2 Допунског Протокола I.

Када се имају у виду последице свеукупног деловања окривљеног и припадника његове наоружане војне јединице, које се огледају у чињеници да је цивилно становништво села у околини Пећи, Ћушка, Захач. Љубенић, напустило своје углавном спаљене домове, без личних докумената и новца, основано можемо закључити да све предузете радње имају квалитет радњи присилног расељавања цивилног становништва, које су изричито забрањене одредбама члана 49. Четврте Женевске конвенције, те члана 85 Допунског протокола I. Такве делатности представљају тешка кршења Четврте Женевске конвенције по основу члана 147, који се односи на члан 146 Конвенције.

Такође, заједнички члан 3. тачка 1. а. забрањује у свако доба и на сваком месту да се према према лицима која не учествују непосредно у непријатељствима, дакле, према цивилима врше убиства и представљају тешке повреде конвенција у смислу члана 147. Четврте Женевске конвенције.

Кршећи правила међународног права за време рата, оптужени је предузео радње које, обзиром на конкретне последице, имају сва битна обележја кривичног дела за које се оптужује.

Заменик тужиоца за ратне злочине
Драгољуб Станковић